

Posudek bakalářské eseje

Petra Šimůnková: „ **Manipulovaná fotografie jako klamavé médium**“

Praha: FHS UK, 2015

1) Problém vlastního vymezení tématu a smyslu práce

Autorka si zvolila téma poměrně nové, nicméně rozhodně perspektivní. Za svou krátkou existenci prošla fotografie značnou proměnou. V první fázi si budovala díky zdůrazňovanému charakteru znaku-indexu svůj pravdivostní status, který ovšem postupně začaly erodovat stále důmyslnější prostupy zásahu do fotografického procesu. Autorčiny úvahy se tak snaží zhodnocovat pojetí „klamavosti“ fotografického média, které ambivalentně z určitého předpokladu pravdivosti sice vychází a počítá s ním, nicméně stále více je jak praxí v médiích tak i v umění předpokládaná pravdivost oslabována. „Pravdivost“ se tak stává jen „hrou“.

2) Otázka metodičnosti přístupu

Práce je rozvržena logicky, zvolenou problematiku autora sleduje rozmyšleně a vyváženě. V prvních kapitolách připomíná rámcově historii fotografie doplněnou o fotografii digitální. Dále zaměřuje svůj pohled na tradici úprav fotografie, a to jak klasické retuše, tak nových možností digitální fotografie. Podstatnou, i když nerozsáhlou kapitolu tvoří úvaha o vztahu fotografie a našeho očekávání její pravdivosti, kterou opírá o přístupy Barthesa a Sontagové. Následně naznačuje problematiku manipulace v žurnalistice, nicméně především mapuje řadu uměleckých projektů. Práce je dostatečně doplněna obrazovou přílohou, se kterou autorka dokáže pracovat technicky správně.

3) Věcné poznámky

Po shromáždění odpovídajícího materiálu bych očekával určitý pokus o jeho klasifikaci, což by také mohlo prozradit více o autorčině způsobu výběru zkoumaného materiálu. Odtud také může být směřována určitá výtka, týkající se metody použitého výběru.

4) Hodnota pramenů a poznámkového aparátu

Výběr použité literatury je rozhodně přijatelný. Autorka vytvořila patřičný soubor pro stávající diskurs o fotografii historicky i obecně (Císař, Scheufler Mulligan – Wooters, Marien), který rozšířila o technickou stránku fotografie (opět Scheufler, Tausk) a rozhodně také o práce týkající se digitální fotografie (Peres). Značný rozsah potřebných názorů poskytuje Andělův sborník. Nechybí dnes již klasické přístupy k fotografii a novým médiím (Barthes, Sontagová, Manovich). Vhodně se také rozhlédla po aktuálních kvalifikačních pracích s blízkým námětem (např. Jurdič: *Postprodukce v digitální fotografii*). Nejtěžší bylo jistě získat materiály o současných autorech, kteří pracují s manipulovanou fotografií – k tomuto samozřejmě muselo sloužit vyhledávání na Internetu.

Literatura je zapsána bibliograficky správným způsobem. Přímé citace i parafráze jsou používány náležitým způsobem.

5) Jazyková stránka práce

Práce je napsána odpovídajícím odborným jazykem, formulace jsou logické a srozumitelné.

6) Závěrečné hodnocení

Autorka pracovala velmi samostatně, pravidelně svůj postup konzultovala a průběhem práce i vlastním výsledkem doložila patřičnou odbornou kompetenci. Samozřejmě ve filozoficky obtížnějších rovinách práce, za kterou pokládám otázku budování objektivní a pravdivosti vizuálního média, by bylo jistě možné rozvinout obsírnější argumentaci.

Práce vykazuje dostatečnou metodičnost, je napsána patřičně odborným jazykem, správně využívá zdrojů.

Práci navrhuji k obhajobě, moje hodnocení je velmi pěkná „2“, v případě výborné obhajoby i stupeň lepší.

Aleš Svoboda, vedoucí práce, 27. 1. 2015